

บทที่ 6

ในมุมมองของมาตรฐานการศึกษา

จากหลากหลาย “*ไร้รูปแบบ*” ที่ชัดเจนของการจัด Home School ตามที่กล่าวมาทำให้นำไปสู่ประเด็นที่ยุ่งยากลำบากใจประเด็นหนึ่ง โดยเฉพาะจากมุมมองของนักการศึกษาหรือหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ดูแลกิจการการศึกษาในพื้นที่ นั่นก็คือประเด็นเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาหรือการ “*ประกันคุณภาพ*” การจัดการเรียนการสอนตามแบบ Home School

จากการ “*วัดผล*” คือการ “*วัดคน*”

สิ่งที่ทำให้ยุ่งยากเป็นพิเศษก็คือ ในการจัดการเรียนการสอนแบบ Home School นั้น โดยมากเป็นการจัดที่มุ่งพัฒนาเด็กรอบด้านอย่างเป็นองค์รวม ทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์สังคม ดังที่กล่าวมาแล้วและเป็นการจัดในบรรยากาศแบบครอบครัวที่ “*ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นการเรียนรู้*” ดังนั้นในงานวัดผลประเมินผลจึงเป็นงานที่ละเอียดอ่อนและยุ่งยากตามไปด้วย

แนวโน้มเทคนิควิธีการวัดผลประเมินผลจัดการเรียนการสอนแบบ Home School จึงค่อนข้างจะไปในทางที่ “*เจาะลึก*” เพื่อเข้าไปถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สลับซับซ้อนของเด็กแต่ละคน

ในการนี้มิได้หมายความว่า การวัดผลประเมินผลแบบ Home School จะปฏิเสธวิธีการวัดผลประเมินผลแบบเดิม หากหมายความว่า การวัดผลประเมินผลแบบ Home School ต้องมีเทคนิควิธีการอะไรที่ “*มากกว่านั้น*”

อย่างเช่นการใช้แบบทดสอบต่างๆอันเป็นแนวทางดั้งเดิมนั้นก็ยังคงใช้ได้ โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา มลรัฐส่วนใหญ่ก็มีข้อกำหนดให้นักเรียน Home School ต้องมีการสอบเทียบมาตรฐานความรู้ด้วยแบบทดสอบมาตรฐานต่างๆเป็นระยะๆอยู่แล้ว² และในแง่พ่อแม่เองก็คงอยากรู้ด้วยว่าลูกๆที่เรียนแบบไม่ค่อยเป็นทางการอยู่กับบ้านนี้มีความรู้ “*สู้*” เขาได้หรือไม่

อย่างไรก็ตาม ในการจัด Home School ที่หลากหลายอย่างที่เป็นอย่างนี้ มีการเสนอแนะเทคนิควิธีการเพิ่มเติมอีกมากมายเพื่อให้เข้าถึงเนื้อแท้ของการเรียนรู้ หรือที่ในวงการวัดผลประเมินผลเรียกเทคนิคเหล่านี้ว่าเป็นการ “*ประเมินผลเนื้อแท้*” (Authentic Assessment)³ หรือ “*การประเมินผลทางเลือก*” (Alternative Assessment)⁴ ยกตัวอย่างเช่น

1. การสอบอรรถนัย โดยเชื่อว่าการสอบโดยการให้เด็กเขียนอธิบายสิ่งต่าง ๆ นั้น นอกจากจะวัดความรู้ได้เหมือนแบบทดสอบปรนัยทั่วไปแล้ว ยังแถมด้วยการวัดถึงการใช้ภาษา ตลอดจนระบบการคิดของเด็กได้อีกด้วย⁵

2. การประเมินผลในรูปโครงการ ได้แก่ การให้เด็กแสดงออกถึงการเรียนรู้เนื้อหา โดยการนำเสนอโครงการสิ่งประดิษฐ์ รายงาน หรือการสาธิตกระบวนการบางอย่างจากสิ่งที่เด็กได้ไปเห็นหรือเรียนรู้มาโดยตรง เช่น

- การจัดนิทรรศการขนาดเล็ก เช่น นิทรรศการประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
- การทำโมเดลจำลองของวัตถุต่างๆ
- การสาธิตการทดลองทางวิทยาศาสตร์
- การทำอาหารต่างชาติหรือเล่นเครื่องดนตรีต่างชาติประกอบนิทรรศการทางวัฒนธรรม
- การทำวิจัยโดยมีการเสนอปากเปล่า
- การเล่นเกม
- การทำหนังสือพิมพ์ หรือวารสารประจำครอบครัว

หัวใจของเทคนิคนี้คือการให้เด็กมีประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งจากเนื้อหาและทฤษฎีและจากประสบการณ์ตรงที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกถึงการกลั่นกรองประยุกต์ความรู้ที่นำมาใช้อย่างเป็นรูปธรรม⁶

3. การเขียนอนุทินประเมินผล (Narrative report) เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่นักวิชาการหลายคนพยายามส่งเสริมให้พ่อแม่ใช้มากขึ้น โดยเชื่อว่าการบันทึกความทรงจำเกี่ยวกับการเรียนรู้ของลูกรายวันหรือรายสัปดาห์จะทำให้ได้ภาพที่ละเอียดลุ่มลึกเกี่ยวกับการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กผู้นั้น ทั้งนี้การเขียนอนุทินอาจทำได้ตั้งแต่การเขียนง่าย ๆ เชิงบรรยาย (descriptive) ไปจนถึงการบันทึกเชิงประเมินผล (evaluative) ซึ่งจะจูงกับหัวข้อการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะก็ได้⁷

4. แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่กำลังแพร่หลายมากถึงกับบางมลรัฐมีการกำหนดให้พ่อแม่ต้องจัดทำแฟ้มสะสมงานไว้ด้วยซ้ำ ซึ่งหลักการของการทำแฟ้มที่สำคัญก็คือการบันทึกหลักฐานการสอนและการเรียนรู้ไว้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ทุกแง่มุมให้มากที่สุด ดังนั้น เนื้อในของแฟ้มจึงอาจประกอบด้วยเอกสารหลักฐานที่หลากหลาย นับตั้งแต่แผนการสอน ผลการสอบวัดความรู้ ตัวอย่างการบ้านหรือเรียงความของเด็ก ไปจนถึงภาพถ่าย รูปวาด วิดีทัศน์ที่ถ่ายไว้ขณะเรียน เป็นต้น ซึ่งในการพิจารณาเนื้อหาใน Portfolio นี้ ผู้พิจารณาก็ต้องมีวิจารณญาณที่แท้ (authentic judgement) ในการชั่งน้ำหนักแลตีความระหว่างหลักฐานต่าง ๆ ด้วยว่าเด็กได้เรียนรู้และมีพัฒนาการดีเพียงไร⁸

ทั้งนี้หลักฐาน “การเรียนรู้” ที่อาจบรรจุอยู่ในแฟ้มสะสมงานนั้นมีมากมาย เช่น⁹

- ตัวอย่างงานหรือการบ้านที่ทำแล้ว
- รูปถ่ายการไปทัศนศึกษา หรือโครงการที่เด็กทำ
- กระดาษร่างเค้าโครงรายงานที่เด็กทำ
- จดหมาย/บทกลอน/นิทาน/ไดอารี่ที่เด็กเขียน

- แบบทดสอบพร้อมคะแนน
- บันทึกการสัมภาษณ์เด็ก
- หลักฐานแสดงการเข้าร่วมในการแข่งขันหรือการประกวดต่าง ๆ
- รายการหนังสือที่อ่าน พร้อมสาระโดยสังเขป
- สำเนาหน้าสารบัญของตำราที่ใช้ในหลักสูตร
- เอกสารแผ่นปลิวจากสถานที่ที่ไปชม
- รายการหนังสืออ้างอิงประจำแต่ละวิชา
- แผนการสอนและเค้าโครงเนื้อหาแต่ละวิชา
- รูปถ่ายบรรยากาศการเรียนในบ้าน รูปคอมพิวเตอร์ที่ใช้ รูปชั้นหนังสือ
- รายการวิดิทัศน์เพื่อการศึกษาที่มีเก็บไว้
- รายการเครื่องมือ/อุปกรณ์ออกกำลังกายที่มี
- รูปถ่ายงานสร้างสรรค์ในกลุ่มเด็กใกล้เคียง/การแข่งขันกีฬากับกลุ่มเพื่อน
- แบบประเมินตนเองของเด็ก
- บันทึกเพิ่มเติมในแต่ละเรื่องจากบิดามารดา

จะเห็นได้ว่าโดยลักษณะ “หลักฐานการเรียนรู้” ที่สามารถบรรจุอยู่ในแฟ้มสะสมของเด็กแต่ละคนนี้พ่อแม่ต้อง “ใส่ใจ” กับกิจกรรมต่างๆ ที่ลูกทำค่อนข้างมาก โดยที่กิจกรรมที่ดำเนินไปในแต่ละวันไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมใดก็สามารถ “สะท้อน” การเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กแต่ละคนได้ทั้งสิ้น และที่สำคัญคือการทำให้เห็น “เนื้อแท้” และความเป็นตัวตนของเด็กแต่ละคน ซึ่งต่างจากการประเมินผลดั้งเดิมที่มักจะเน้นแต่ “ผลสัมฤทธิ์” ของเด็กเท่านั้น

เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างการประเมินผลโดยทดสอบ

กับการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน¹⁰

แบบทดสอบ	แฟ้มสะสม
<ul style="list-style-type: none"> ● เกิดขึ้นตามระบบเวลาที่กำหนด ไม่เป็นธรรมชาติ ● ให้ข้อมูลเชิง “สรุป” เกี่ยวกับความสามารถของเด็ก ● ไม่ได้ให้ข้อมูลที่จะช่วยในการวินิจฉัยหรือ “อ่าน” เด็กแต่ละคน ● มุ่งจัดอันดับเด็ก ● เป็นการวัดผลครั้งเดียวในช่วงเวลาสั้น ๆ ในเทคนิควิธีการเดียว ● อาจวัดในสิ่งที่มีได้มีความหมายแต่อย่างใดกับเด็กหรือไม่ใช่สิ่งที่เด็กสนใจ ● ให้เด็กสนองตอบโดยใช้ความรู้เฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ที่ตรงต่อแบบทดสอบนั้น ๆ ● เป็นประโยชน์ต่อพ่อแม่ก่อนข้างน้อยในการใช้เป็นข้อมูลเพื่อช่วยเหลือบุตรตนเอง ● ไม่เอื้อต่อการเปิดประเด็นสนทนา ระหว่าง ครู-พ่อแม่-นักเรียน ● ส่งเสริมแนวคิดที่ให้ครูและหลักสูตรเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตามกระบวนการเรียนรู้โดยธรรมชาติของเด็ก ● ให้ข้อมูลเชิง “พัฒนา” เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนจุดเด่นจุดอ่อนของเด็กแต่ละคน ● ให้ข้อมูลที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนหลากหลายเพื่อความเข้าใจเด็กแต่ละคน ● เน้นความเข้าใจเด็กแต่ละคนมากกว่าการจัดอันดับเด็ก ● เป็นการวัดผลต่อเนื่องที่เปิดโอกาสให้ใช้วิธีการที่หลากหลาย ● มุ่งวัดในสิ่งที่เป็นเนื้อแท้ของเด็กแต่ละคน โดยมีฐานอยู่บนสิ่งที่เด็กสนใจหรือมีความหมายต่อเด็ก ● ให้เด็ก “สะท้อน” ความรู้ที่เปิดโอกาสให้สำหรับการผสมผสานความรู้หลาย ๆ ด้าน ● ให้ข้อมูลที่ลึกซึ้งที่อาจช่วยให้พ่อแม่เข้าใจบุตรของตนมากขึ้น ● เอื้อต่อการเปิดการสนทนาที่มีคุณค่าระหว่าง ครู-พ่อแม่-นักเรียน ● ส่งเสริมแนวคิดให้เด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้

โดยสรุปแล้ว เทคนิคการวัดประเมินผลที่อาจประยุกต์ใช้ในการจัด Home School จึงมีค่อนข้างหลากหลาย จนเกือบจะเรียกได้ว่า “ทุกอย่างรอบตัวเป็นประจักษ์พยานการเรียนรู้” ได้ทั้งสิ้นขึ้นอยู่กับพ่อแม่หรือครูที่ปรึกษาจะ “ตีความ” พยานหลักฐานเหล่านี้และ “ตัดสิน” เด็กแต่ละคนอย่างไร

จากการ “พิพากษา” ถึง “การพัฒนา”

ก่อนจะพูดถึงการตีความและใช้ประโยชน์จากข้อมูลอันหลากหลายนี้ สิ่งสำคัญที่เป็นแนวคิดหลักของการจัดการศึกษาแบบ Home School ก็คือนอกเหนือจากการสอบวัดความรู้พื้นฐานเทียบกับมาตรฐานทั่ว ๆ ไป อันเป็นการวัดแบบ “พิพากษา” คือตัดสินว่าเด็กคนไหน “รู้หรือไม่รู้” และ “รู้แค่ไหน” ในวิชาที่ทดสอบแล้ว สิ่งสำคัญที่พ่อแม่และนักการศึกษารุ่นใหม่เน้นหนักหนักก็คือการวัดเชิง “พัฒนา” ที่มุ่งวินิจฉัยพัฒนาการและกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมของเด็กแต่ละคน โดยเฉพาะในประการหลังนี้ นอกจากจะหมายถึงการตีความพยานหลักฐานต่าง ๆ โดยมุ่ง “เข้าถึงความคิดจิตใจ” ของเด็กแล้ว วัตถุประสงค์สำคัญที่กลายเป็นยุทธศาสตร์การประเมินผลที่น่าสนใจ คือการใช้วิธีการประเมินผลเอง เป็นเครื่องกระตุ้นพัฒนาการของเด็กไปในตัว อย่างเช่นการทำแฟ้มสะสมงานนั้น ก็ทำในแบบที่กระตุ้นให้เด็กได้เรียนรู้และประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องจดจดอาศัยกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นอย่างตั้งใจ เช่น

- ให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินว่าจะบรรจุ “อะไร” ในแฟ้มสะสมงานแต่ละวิชาบ้างและเป็นผู้รับผิดชอบ “แฟ้ม” ด้วยตนเอง
- ให้นักเรียนเป็นผู้มีส่วนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ในวิชานั้น ๆ
- ให้นักเรียนเขียนประเมินตนเองในชิ้นงานแต่ละชิ้นเทียบกับเป้าหมายก่อนจะบรรจุลงในแฟ้ม
- ให้มีการประชุมทบทวนสิ่งต่าง ๆ ในแฟ้มร่วมกับเด็กเห็นระยะ ๆ

ให้เด็กมีโอกาสเสนอ “แฟ้มสะสมงาน” ด้วยตนเองเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้วิชานั้นหรือเมื่อสิ้นระยะการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จุดสำคัญ คือ การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกันให้เป็นรูปธรรมในการเรียนเรื่องใด ๆ ที่จะกลายมาเป็น “เกณฑ์” ในการประเมินชี้วัดระดับความสำเร็จในการเรียน ไม่ว่าจะให้เด็กเป็นผู้ประเมินตนเอง หรือให้พ่อแม่ประเมินก็ตาม¹³

เทคนิคการวัดประเมินผลที่อาจประยุกต์ใช้ในการจัด Home School มี
ค่อนข้างหลากหลาย จนเรียกได้ว่า “ทุกอย่างรอบตัวเป็นประจักษ์พยานการเรียนรู้”
ได้ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับพ่อแม่หรือครูที่ปรึกษาจะ “ตีความ” พยานหลักฐานเหล่านี้และ
“ตัดสิน” เด็กแต่ละคนอย่างไร

ทั้งนี้ในภาคผนวกได้แสดงตัวอย่างแบบฟอร์มที่ใช้ประกอบการจัดทำ Portfolio ตลอดจนแบบประเมินอย่างง่าย ๆ ที่ใช้ในการประเมินผลงานต่าง ๆ ในแฟ้ม ซึ่งอาจนำไปประยุกต์ใช้ได้กับการเรียนรายวิชาทั่ว ๆ ไป

ความสำเร็จของเด็ก Home School

จากกลยุทธ์การเรียนอยู่ที่บ้าน ประกอบกับเทคนิคการประเมินผลที่ช่วยกระตุ้นการพัฒนาขีดความสามารถของเด็กตามที่กล่าวมา นับว่ามีส่วนช่วยอธิบายความสำเร็จของเด็ก Home School อยู่ไม่น้อย

ผลการวิจัยในสหรัฐหลายชิ้นได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างเด็ก Home School กับเด็กในโรงเรียนปกติ ซึ่งผลในภาพรวมค่อนข้างจะชี้ไปในทางเดียวกันคือเด็ก Home School ดูจะไม่ได้ “ผิดปกติ” อย่างที่คนจำนวนไม่น้อยคิด ตรงกันข้ามเด็กที่เรียนกับพ่อแม่อยู่ที่บ้านค่อนข้างจะ “ไปได้ดี” กว่าเด็กทั่ว ๆ ไปในการเปรียบเทียบพัฒนาการและความสามารถด้านต่าง ๆ เสียด้วยซ้ำ

- งานวิจัยหลายชิ้นพบว่าเด็ก Home School มีสัมฤทธิ์ผลในวิชาพื้นฐาน เช่น การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ดีกว่าเด็กในโรงเรียนปกติในระดับชั้นเรียนเดียวกัน (Griffith , 1997 , pp. 3-4) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างเล็ก จึงยังอาจไม่เป็นข้อสรุปที่ชัดเจนได้
- งานวิจัยอีกจำนวนหนึ่งมุ่งไปที่การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางบุคลิกภาพ อารมณ์ ความรู้สึกของเด็ก Home School เปรียบเทียบกับเด็กทั่วไป ซึ่งผลการวิจัยชี้ว่าเด็ก Home School ส่วนใหญ่มีพฤติกรรม การปรับตัวทางสังคมไม่ต่างจากเด็กทั่วไป และมีงานบางชิ้นที่ชี้ว่าเด็ก Home School ค่อนข้างจะมั่นใจและเป็นตัวของตัวเองมากกว่าและมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาทางการปรับตัวอันเนื่องจากแรงกดดันในกลุ่มเพื่อน (peer pressure) น้อยกว่า¹⁵
- งานที่น่าสนใจชิ้นหนึ่งคือ การทำกรณีศึกษาผู้ใหญ่ 53 คนที่ได้รับการศึกษาแบบ Home School ในวัยเด็กพบว่าทั้งหมดไม่มีใครตกงานหรือต้องพึ่งเงินประกันสังคม และที่น่าสังเกตคือในจำนวนนี้เป็นเจ้าของกิจการของตนเองอยู่ไม่น้อย นอกจากนี้ร้อยละ 75 กล่าวว่า การเรียนอยู่ที่บ้านเป็นการเพิ่มพูนทักษะทางสังคมให้ตน และร้อยละ 96 ระบุว่า หากย้อนเวลากลับไปได้ก็ยังคงเลือกที่จะเรียนอยู่ที่บ้านอีก¹⁶

จุดสำคัญคือการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกันให้เป็นรูปธรรมในการเรียนเรื่องใดๆ ที่จะกลายมาเป็น “เกณฑ์” ในการประเมินชี้วัดระดับความสำเร็จในการเรียนไม่ว่าจะให้เด็กเป็นผู้ประเมินตนเองหรือให้พ่อแม่ประเมินก็ตาม

ในประเทศอังกฤษ เด็กหนุ่มคนหนึ่งชื่อ Nick Everdell ในประเทศอังกฤษ เล่าถึงประสบการณ์ของการออกจากโรงเรียนมาอยู่กับบ้านว่า¹⁷

....เมื่อตอนที่ออกจากโรงเรียนมาเมื่อตอนอายุ 13 ปีนั้นผมออกมาพร้อมกับคำพูดฝังหัวจากครูว่าการสอบให้ได้ O-level (หมายเหตุ : การสอบวัดมาตรฐานความรู้ขั้นต่ำของผู้จบชั้นมัธยมในอังกฤษ) นั้นก็ยากเกินไปเสียแล้วสำหรับผม และผมต้องใช้เวลาหลายเดือนกว่าที่จะเอา “คำสาป” นี้ออกจากหัวผมได้ หลังจากนั้น ผมเริ่มเรียนอยู่กับบ้าน ทางไปรษณีย์โดยมีพ่อแม่คอยช่วย และเลือกเรียนเฉพาะวิชาที่ผมรู้สึกว่าผมสนใจ ถึงตอนนั้นเองที่ผมกลับพบว่าวิชาพวกนี้ไม่ได้ยากอย่างที่คิด ผม “เรียน” วิชาเหล่านี้เฉพาะในตอนเช้าเป็นเวลาราว 2 ปี โดยจัดตารางไว้ล่วงหน้าว่าผมควรจะจบบทเรียนไหนของวิชาใดเมื่อใด เพื่อให้ไปบรรจบพร้อมกัน ทันเวลาที่จะสอบเทียบความรู้เมื่อจบบทเรียนตอนไหนไม่เข้าใจ ผมก็ไม่ได้รู้สึกกดดันเหมือนสมัยอยู่โรงเรียน ผมก็เพียงกลับไปทบทวนบทเรียนใหม่จนเข้าใจ.....

....ผมพบว่าการเรียนนั้นไม่ยากเลย มันเป็นกระบวนการที่เป็นขั้นตอนจากบทเรียนหนึ่งไปสู่บทต่อ ๆ ไป เท่านั้น แต่ที่สำคัญที่ทำให้ทุกอย่างง่ายลงคือการที่ผมได้เรียนในบรรยากาศที่ผ่อนคลายที่ผมไม่เคยได้จาก โรงเรียนและเมื่อการสอบเทียบความรู้มาถึงจริง ๆ ผมก็พบว่ามันไม่ได้ยากเลย.....

....โดยสรุปแล้ว การผันมาได้จากโรงเรียนนับเป็นจุดหักเหในชีวิตผมจากความทุกข์ในการเรียนมาเป็นความปิติและมั่นใจที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จนแทบจะกล่าวได้ว่า การสอบได้ O-level เป็นเพียงผลพลอยได้จากความสุขในการเรียนเท่านั้น

เด็กหนุ่ม Nick คนนี้สอบผ่าน O-level โดยได้เกรด A ทั้ง 7 วิชาที่สอบและยังก้าวต่อไปสอบได้ A-level โดยกระบวนการเรียนด้วยตนเองอีกเช่นกัน ปัจจุบันเขาได้เข้าศึกษาชั้นอุดมศึกษา ณ King's College เมือง Cambridge ประเทศอังกฤษ

ในสหรัฐอเมริกา นั้นความสำเร็จของเด็ก Home School ทำให้มหาวิทยาลัยชั้นนำจำนวนไม่น้อยหันมาให้โอกาสแก่เด็ก อันเป็นผลผลิตของการศึกษาทางเลือกแบบนี้มากขึ้น

ตัวอย่างวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยชั้นนำในสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ

ที่รับเด็ก Home School เข้าศึกษา¹⁸

- Antioch College
- Boston University
- Brigham Young University
- Brown University
- Carnegie-Mellon University
- Dartmouth College
- Harvard University

ตัวอย่างวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยชั้นนำในสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ
ที่รับเด็ก Home School เข้าศึกษา

- New York University
- Ohio State University
- Oxford University
- Pennsylvania State University
- Princeton University
- Texas A&M University
- University of Arizona
- University of California
- University of Michigan
- University of Minnesota
- University of North Carolina
- University of Wisconsin
- University of Washington
- Yale University

โดยสรุปแล้ว รูปแบบการเรียนการสอนตลอดจนการวัดสัมฤทธิ์ผลของการจัดการศึกษาตามแบบ Home school ดังที่กล่าวมา นับว่าเป็นที่ยอมรับพอสมควรในหมู่นักการศึกษา สถานศึกษา และสังคมโดยรวม จากแนวโน้มความสำเร็จที่สถาบันอุดมศึกษาชั้นนำหลายแห่งในสหรัฐยอมรับเด็ก Home School เข้าศึกษาต่อและแสดงความพอใจใน “ไฟแห่งการเรียนรู้” ของเด็ก Home School เหล่านี้ ทำให้เชื่อได้ว่า ในอนาคต กระแส Home School จะพึงได้รับแรงหนุนที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองหันมาสนใจรูปแบบการศึกษาทางเลือกแบบนี้มากยิ่งขึ้น

จากแนวโน้มความสำเร็จที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในสหรัฐและดูจะ
พอกพອใจใน “ไฟแห่งการเรียนรู้” ของเด็ก Home school เหล่านี้ ทำให้เชื่อได้ว่า
ในอนาคต กรแอส Home school น่าจะได้รับแรงหนุนที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองหันมา
สนใจรูปแบบการศึกษาทางเลือกแบบนี้มากขึ้น

เชิงพรรณนาที่ 6

- 1 Griffith, M. The Homeschooling Handbook, pp. 115-132.
- 2 Wade Jr., T.E.(et.al.). The Home School Manual, pp. 372.
- 3 Darling-Hammond, L.; Ancess, J.; and Falk, B. Authentic Assessment in Action
New York : Teachers College Press, 1995, pp. 2-12
- 4 เรื่องเดียวกัน
- 5 Bell, D. The Ultimate Guide to Homeschooling, pp. 335-6.
- 6 เรื่องเดียวกัน, p. 336.
- 7 Griffith, M., อ้างแล้ว, pp. 123-4
- 8 Bell, D., อ้างแล้ว, p. 338
- 9 เรื่องเดียวกัน
- 10 Griffith, M. The Home Schooling Handbook, pp. 120-22, 127-32 และ Darling-Hammond, L.;
Ancess, J.; และ Falk, B. Authentic Assessment in Action, pp. 6-10.
- 11 Holt, J. Teach Your Own. Norfolk : Lighthouse Books, 1997, pp. 1-7. และ Darling-
Hammond, L.; Ancess, J.; และ Falk, B. Authentic Assessment in Action, pp. 4-5.
- 12 Clemmons, J.; Laase, L.; Cooper, D.; Areglado, N.; and Dill, M. Portfolios in the Classroom
New York : Scholastic Professional Books, 1993, pp. 43-50.
- 13 เรื่องเดียวกัน
- 14 HSLDA. Home Education Across the United States, pp. 3-4.
- 15 ในสหรัฐอเมริกา มีงานวิจัยในระดับมหาวิทยาลัยหลายแห่งที่ศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคม
ของเด็ก Home School อาทิ Chatam, A.D. Home vs Public Schooling : What About
Relationship in Adolescence ? Doctoral Dissertation, University of Oklahoma, 1991.;
Knowles, J.G. Homeschooling and Socialization University of Michigan, School of Education
Study Release, 1993; Shyers, L.E. Comparison of Social Adjustment Between Home and
Traditionally Schooled Students. Doctoral Dissertation, University of Florida, 1992. ทั้งนี้ ผู้ที่
สนใจสามารถอ่านเพิ่มเติมได้จาก Griffith, M. The Homeschooling Handbook, pp. 3-6. และ
Ray, B.D. and Wartes, J. “The Academic Achievement and Affective Development of Home-
Schooled Children” In Van Galen, J. and Pitman, M.A. (ed.). Home Schooling : Political,
Historical, and Pedagogical Perspectives, pp. 52-57.

- 16 เรื่องเดียวกัน
- 17 Bendell, J. School's Out, pp. 133-5.
- 18 Griffith, M., อ้างแล้ว, pp. 277-281.